

Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ, ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗΣ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΣΚΟΥΠΙΔΙΩΝ ΔΕΝ ΕΞΩΡΑΪΖΕΤΑΙ – ΑΝΑΤΡΕΠΕΤΑΙ !

Από την Λευκίμμη Κέρκυρας, το Καρβουνάρι Θεσπρωτίας, το Ελληνικό Ιωαννίνων, το Γραμματικό Αττικής έως την Κερατέα Αττικής, οι δυναμικοί αγώνες των τοπικών κοινωνιών ενάντια στην κατασκευή Χ.Υ.Τ.Α. αναδεικνύουν με τον πλέον σαφή τρόπο το κοινωνικό και περιβαλλοντικό αδιέξοδο του καπιταλιστικού συστήματος παραγωγής, κατανάλωσης και διαχείρισης των σκουπιδιών και τη διαρκώς εντεινόμενη καταστροφή του φυσικού περιβάλλοντος και της ζωής των ανθρώπων. Κυρίως όμως αναδεικνύουν το δίκαιο και εφικτό της αντίστασης των τοπικών κοινωνιών απέναντι στα συμφέροντα κατασκευαστικών εταιρειών και κρατών και απέναντι στην τρομοκρατία των μηχανισμών καταστολής.

Σε παγκόσμιο επίπεδο το ζήτημα των σκουπιδιών και των αποβλήτων είναι πλήρως συνυφασμένο τόσο με την παραγωγή και την κατανάλωση εμπορευμάτων, με την καταναλωτική φρενίτιδα και την κάλυψη επίπλαστων αναγκών από μιας χρήσης προϊόντα, όσο και με την λεηλασία των φυσικών πηγών και πόρων του πλανήτη και την καταστροφή ολόκληρων περιοχών και οικοσυστημάτων από τη ρύπανση και τη μόλυνση.

Κατά συνέπεια το ζήτημα των σκουπιδιών και της διαχείρισής τους αποτελεί δομικό στοιχείο του επιβαλλόμενου από το κράτος και τον καπιταλισμό μοντέλου οργάνωσης και λειτουργίας της κοινωνίας, δομικό στοιχείο της συσσώρευσης εμπορευμάτων, δομικό στοιχείο της ύπαρξης και της ανάπτυξης του πολιτισμού της κυριαρχίας πάνω στη φύση και την κοινωνία.

Για το ελληνικό κράτος τις τελευταίες δεκαετίες το ζήτημα των σκουπιδιών επαφίεται σε ένα εντελώς απαξιωτικό για τη φύση μοντέλο διαχείρισης, το οποίο μεταφράζεται σε ένα άτακτο δίκτυο χωματερών -είτε νόμιμων είτε, κατά κύριο λόγο, παράνομων- σε όλη την επικράτεια και σε ελάχιστους Χώρους Υγειονομικής Ταφής Απορριμμάτων (κατ' ευφημισμό, καθώς πρόκειται για χωματερές στις οποίες τα σκουπίδια απλώς θάβονται και σκεπάζονται με χώμα) και είναι υπεύθυνο για τη φυσική νέκρωση ολόκληρων περιοχών, για τη μόλυνση του υπεδάφους και των υδάτων και για την πρόκληση πλήθους πυρκαγιών. Ο υπερκορεσμός αυτών των χωματερών μέσα σε λίγα μόνο χρόνια, τα μεγάλα πρόστιμα που πληρώνει για αυτές το ελληνικό κράτος στην Ε.Ε. και η ιδιαίτερα κερδοφόρα επιχείρηση της κατασκευής «σύγχρονων» χώρων εναπόθεσης των απορριμμάτων για τις κατασκευαστικές εταιρείες σύμφωνα με τις επιταγές της «πράσινης» επιχειρηματικότητας στο όνομα της προστασίας του περιβάλλοντος οδήγησαν το κράτος στο σχεδιασμό ενός νέου συστήματος διαχείρισης των σκουπιδιών. Αυτό το νέο σύστημα διαχείρισης που επιχειρείται να επιβληθεί άμεσα, από το κράτος και τις κατασκευαστικές – εργολαβικές εταιρείες, προβλέπει την κατασκευή Χ.Υ.Τ.Α. σε όλη την επικράτεια ώστε να απορροφηθούν και τα ευρωπαϊκά κονδύλια που προορίζονται για αυτό.

Ένα σύστημα το οποίο ήδη θεωρείται και αυτό ξεπερασμένο και καταστροφικό από την ίδια την Ε.Ε. και προβλέπεται να λειτουργήσει μέχρι το 2013, καθώς ο «πράσινος» καπιταλισμός πλέον επιτάσσει την κατασκευή Χ.Υ.Τ.Υ. (Χώρους Υγειονομικής Ταφής Υπολειμμάτων), οι οποίοι βέβαια έχουν αποτύχει και αυτοί σε άλλες χώρες της Ευρώπης (π.χ. στην Ιταλία).

Έτσι, τα τελευταία χρόνια εκπονούνται τα σχέδια κρατών και εργολάβων για τους νέους Χ.Υ.Τ.Α., παρακάμπτονται οι απαραίτητες περιβαλλοντικές μελέτες και φυσικά κλιμακώνεται η προπαγάνδα, που θέλει τους Χ.Υ.Τ.Α. ως την «πράσινη» και «οικολογική» λύση στο πρόβλημα της διαχείρισης των απορριμμάτων, για την απόσπαση της κοινωνικής και πολιτικής συναίνεσης.

Είναι γεγονός ότι η κατασκευή των Χ.Υ.Τ.Α. δίπλα σε κατοικημένες περιοχές, από τη στιγμή που προκαλεί ένα πλήθος περιβαλλοντικών καταστροφών μολύνοντας με τοξικές ουσίες το υπέδαφος, τον υδροφόρο ορίζοντα και τον αέρα, δημιουργεί άμεσους κινδύνους για την υγεία των κατοίκων.

Μέσα όμως σε αυτά τα χρόνια, γεννήθηκαν και μια σειρά από ισχυρές τοπικές κοινωνικές αντιστάσεις που ορθώθηκαν απέναντι στους σχεδιασμούς των εργολάβων, του Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. αρχικά και του Υ.ΠΕ.Κ.Α σήμερα αλλά και στις υπεράριθμες δολοφονικές κατασταλτικές δυνάμεις που επιστράτευσε το κράτος για να τρομοκρατήσει και να επιβληθεί σε τοπικές κοινωνίες που αγωνίζονται για την ύπαρξή τους και την προάσπιση του φυσικού περιβάλλοντος μέσα στο οποίο ζουν. Σημαντικό είναι το παράδειγμα του δυναμικού και αδιαμεσολάβητου αγώνα των κατοίκων της Λευκίμμης στην Κέρκυρα. Ο αγώνας τους ενάντια στην κατασκευή Χ.Υ.Τ.Α. στο χωριό τους τους οδήγησε πολλές φορές στο να

στήσουν οδοφράγματα και να αντισταθούν στις δυνάμεις καταστολής που συνοδεύουν τα μηχανήματα του εργολάβου, με τίμημα δεκάδες συλλήψεις, ξυλοδαρμούς και διώξεις, την μετατροπή του χωριού τους σε κατεχόμενη αστυνομική ζώνη και τέλος τη δολοφονία στις 29 Μάη του 2008 της συντοπίτισσάς τους Μαρίας Κουλούρη μετά από επίθεση των ΜΑΤ στους αντιστεκόμενους. Χαρακτηριστικό είναι επίσης το παράδειγμα του αγώνα των κατοίκων στο Καρβουνάρι Θεσπρωτίας που συγκρούστηκαν με τις διμοιρίες των ΜΑΤ τη νύχτα της 11ης Δεκέμβρη 2007, όταν αυτές μαζί με τις μπουλντόζες της κατασκευαστικής εταιρείας θέλησαν να προσεγγίσουν το χώρο ο οποίος έχει υποδειχθεί για την κατασκευή του Χ.Υ.Τ.Α. Καθώς και το παράδειγμα του αγώνα των κατοίκων του χωριού Ελληνικό στο νομό Ιωαννίνων, οι οποίοι μαζί με αλληλέγγυους από τα Γιάννενα βρέθηκαν στις 15 Οκτώβρη 2008 αντιμέτωποι με 18 διμοιρίες των ΜΑΤ που επιστρατεύθηκαν για να τους εκδιώξουν χτυπώντας τους από το χώρο που προορίζεται για Χ.Υ.Τ.Α. Χαρακτηριστικό τέλος είναι το παράδειγμα του μακροχρόνιου και μαχητικού αγώνα των κατοίκων του Γραμματικού Αττικής οι οποίοι στις 7 Ιούλη του 2009 καθώς και τον Οκτώβρη του ίδιου χρόνου ήρθαν αντιμέτωποι με δεκάδες διμοιρίες των ΜΑΤ που συνόδευαν τα μηχανήματα του εργολάβου που έχει αναλάβει την κατασκευή Χ.Υ.Τ.Α. στην περιοχή, δίνοντας μάχη σώμα με σώμα, στήνοντας μπλόκα και οδοφράγματα, προκαλώντας καταστροφές στα μηχανήματα της εταιρείας και αντιμετωπίζοντας για πολλές ώρες τη βία και το χημικό πόλεμο της αστυνομίας, και που μέχρι σήμερα συνεχίζουν να αντιστέκονται.

Σήμερα στην περιοχή της Λαυρεωτικής και συγκεκριμένα στο Οβριόκαστρο Κερατέας η επιχείρηση εγκατάστασης από το κράτος και τον μεγαλοκατασκευαστή Μπόμπολα ενός ακόμα Χ.Υ.Τ.Α. σε μια περιοχή με ιδιαίτερη περιβαλλοντική, αισθητική και αρχαιολογική αξία, βρήκε απέναντί της από την πρώτη στιγμή μια πολύ μαζική και μαχητική αντίσταση κατοίκων από τις γύρω περιοχές και αλληλέγγυων που μετά το Σάββατο 11/12/2010, μέρα που εισέβαλαν τα μηχανήματα της κατασκευαστικής εταιρείας και τα ΜΑΤ στο Οβριόκαστρο, πήρε χαρακτήρα ολομέτωπης σύγκρουσης χιλιάδων ανθρώπων με τους ένστολους δολοφόνους του κράτους. Μετά από αρκετές μέρες πολύωρων συγκρούσεων, αντιμέτωποι με τη βία, τον χημικό πόλεμο ακόμα και την αύρα της αστυνομίας, οι άνθρωποι που αρνούνται να υποταχθούν στην κρατική τρομοκρατία και να παραδώσουν τον τόπο που ζουν στις λεηλατικές ορέξεις των πολιτικών και οικονομικών αφεντικών βρίσκονται επιπλέον αντιμέτωποι με συλλήψεις και ποινικές διώξεις (ήδη εφτά άτομα διώκονται με κακουργηματικές κατηγορίες) καθώς και με την καθεστωτική προπαγάνδα των ΜΜΕ που είτε αποκρύβει τον αγώνα στην Κερατέα είτε τον συκοφαντεί και επιχειρεί να τον διαστρεβλώσει. Βρίσκονται επίσης μπροστά σε αποπροσανατολιστικές αντιλήψεις τοπικών παραγόντων που αντιδρούν στην κατασκευή Χ.Υ.Τ.Α. αλλά επιχειρούν να υποκαταστήσουν τον μαζικό και μαχητικό κοινωνικό αγώνα που έχει αναπτυχθεί με τον παραγοντισμό και τον εφησυχασμό που προκαλεί η εστίαση στη νομική αποκλειστικά δυνατότητα ακύρωσης του έργου.

Οι τοπικές αντιστάσεις θέτουν σοβαρά αναχώματα στις μηχανές της ανάπτυξης και τους καταστροφικούς για το φυσικό περιβάλλον και τους ανθρώπους σχεδιασμούς κράτους και καπιταλισμού, κι αν ακόμα πολλές φορές βρίσκουν τα όρια τους στις αντιφάσεις και τα πλαστά ζητήματα περί εξωραϊσμού του συστήματος δεν παύουν να αποτελούν στιγμές ενός δίκαιου κοινωνικού αγώνα που μέρα με τη μέρα βαθαίνει, γενικεύεται και ριζοσπαστικοποιείται απέναντι στο ζοφερό μέλλον που επιφυλάσσει και επιβάλλει σε όλους μας ο κρατικός – καπιταλιστικός πολιτισμός της μόλυνσης. Δεν έχουμε αυταπάτες ότι το πραγματικό κοινωνικό πρόβλημα δεν είναι η διαχείριση των σκουπιδιών από το οποιοδήποτε μοντέλο προτάσσει κάθε φορά ο «πράσινος» καπιταλισμός και επιβάλλει ο πολιτισμός της κυριαρχίας, αλλά είναι το ίδιο το σύστημα που παράγει σκουπίδια προς κατανάλωση, που μολύνει και καταστρέφει τη φύση και την κοινωνία στο βωμό του κέρδους και του ελέγχου.

Στεκόμαστε αλληλέγγυοι στους αγώνες των τοπικών κοινωνιών που αντιστέκονται, προτάσσοντας τον
ΑΓΩΝΑ ΓΙΑ ΤΗ ΓΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΙ
ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ ΠΑΝΩ ΣΤΗ ΦΥΣΗ, ΤΗ ΖΩΗ, ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ ΚΑΙ ΤΗΝ
ΚΟΙΝΩΝΙΑ.

Πρωτοβουλία αγώνα από το Λόφο του Στρέφη για τη ΓΗ και την ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

23 Δεκέμβρη 2010